

de boezem van de raad" benoemd. De ontvanger moest volgens deze wet door de gemeenteraad benoemd worden, evenals de secretaris.

1839.

Na de totstandkoming van het Londens tractaat d.d. 19 april 1839 en de daarin bepaalde vereniging van de provincie Limburg met de Noordelijke Nederlanden (officieel door de wet van 4 september 1840) werden een aantal bestuursmaatregelen getroffen. Volgens K.B. van 12 juni 1839 werd bepaald, dat alle ambtenaren voorlopig hun bedieningen zouden blijven uitoefenen. Het K.B. van 19 oktober 1839 bepaalde dat in afwachting van een definitieve regeling de burgemeester benoemd wordt door de koning; de schepenen door de commissarissen, belast met het voorlopig bestuur der weder bezit genomen landstrekken in Limburg, evenals de raadsleden en de ontvanger. De secretaris werd echter benoemd door de koning.

Bij resolutie van 27 december 1839 worden door de staatsraden commissarissen, belast met het voorlopig bestuur, de vacatures van schepenen, raadsleden en ontvangers, ontstaan ingevolge de periodieke aftreding volgens de Belgische gemeentewet van 1836 aangevuld.

Bij de wet van 28 september 1841 worden, in afwachting van wettelijke bepalingen bedoeld bij art. 6 der grondwet, van het reglement op het bestuur ten platte lande d.d. 23 juli 1825 voorlopig van kracht verklaarde artikelen, betrekking hebbend op het bestuur in iedere gemeente, op de vereisten om tot het plaatselijk bestuur te kunnen behoren, op de benoeming van de leden van het plaatselijk bestuur, de termijn van benoeming en de aanvulling van buitentijdse vacatures.

Bij het K.B. van 26 februari 1842 wordt het K.B. van 19 oktober 1839 en de aanschrijving van 31 januari 1841 gewijzigd en "in